

Sanda Toma / Mihai Pălădescu ■

Cercul de cretă caucazian

de Bertolt Brecht

traducerea și versiunea scenică

Mircea Șeptilici și Lucian Giurchescu

premiera

4 decembrie 1977

regia

Lucian Giurchescu

scenografia

Ion Popescu-Udrisțe

muzica

Paul Urmuzescu

Azrak, comentator

Mihai Pălădescu

Grșu Vanodze

Sanda Toma

Cneazul Kazbeki

Dem Savu

Guvernatorul Grigori Abasvili, chiabur

Gheorghe Crșmaru

Mika Lolodze, Lavrenti, avocat, lusuș

Cornel Vulpe

Niko Mikadze, negustorul, avocat

Gheorghe Șimonca

Călugărul Anastasie, Marele Cneaz

Ștefan Tapalagă

Bizergan Kazbeki, soldatul

George Mihăiță

Irakli

Constantin Băltărețu

Natalia Abasvili

Iarina Demian

Adjutantul Șalva, Cavaler în zale

Dan Tufaru

Simon Hahava

Sorin Gheorghiu

Doamna în vârstă, soacra

Dorina Done

Hangiul, bătrânul

Candid Stoica

Țăranul, un trimis, comentator, chiabur, solul

Eugen Racotș

Țăranca, comentator, mama Grșu

Liliana Țicku

Nevasta negustorului, țărană, doică

Consuela Darie

Anika, Ludovica, doamna tânără

Anca Pandrea

Prima doică

Maria Ploae

Caporalul

Dumitru Chesu

Lăutarul, cavaler în zale

Theo Căpăcaru

Polițistul Șauva, comentator

Dumitru Rucăreanu

Cavaler în zale, chiabur

Iulian Voicu

Cavaler în zale

Romeo Popescu

Argatul

Ion Georgescu

Bătrâna

Telly Barbu

O servitoare

Dorina Urmaci

turnee

1 – 16 octombrie 1978 URSS –
Moscova, Odesa

Dumitru Rucăreanu

Dumitru Rucăreanu
Trei surori / 1975

De la început și până acum

În anul 1961 maestrul Radu Beligan a format Teatrul de Comedie. Am avut plăcerea și onoarea să joc de la începutul teatrului până la ora actuală.

În 1965 Teatrul de Comedie a câștigat la Paris în cadrul Teatrului Națiunilor Premiul pentru cel mai bun spectacol și anume piesa *Trilius* și *Cresida* de Shakespeare, în regia lui David Esrig. Am făcut și eu parte din trupa care a jucat pe scena sălii Teatrului Sarah Bernhardt din Paris.

Am colaborat cu mai mulți regizori. Le mulțumesc tuturor, în special domnilor Lucian Giurchescu și David Esrig.

Sper că și după dispariția mea Teatrul de Comedie își va continua succesele care au fost, care sunt și care vor fi.

La mulți ani Teatrului de Comedie!

Valentin Plătăreanu

Valentin Plătăreanu
Cher Antoine / 1970

Mărturisesc

Mărturisesc: m-am născut și format ca actor la Teatrul de Comedie. Ce șansă! Rămân recunoscător marelui actor și animator Radu Beligan, creatorul teatrului care m-a ales printre cei care am alcătuit nucleul artistic al acestui ansamblu.

Anii la Comedie au fost ani de experiență și succese în viața mea artistică, ani care au constituit și cheia realizărilor mele peste hotare.

Dragostea și puterea tinereții oferită colegilor mei mi-a fost răsplătită de amintirile frumoase rămase vii.

Mărturisesc că v-am uitat un timp și pentru că m-ați uitat, dar am rămas mereu credincios acestei iubiri.

Mărturisesc că am fost impresionat de felul cum noua generație a dus mai departe tradiția artistică acestui focar de cultură.

Îmi sunteți la fel de dragi ca și în prima zi deși au trecut 50 de ani și vă doresc în continuare mulți, mulți ani de succese.

B. Elvin

Demult, mai de demult

Când am devenit secretarul literar al Teatrului de Comedie (prin 1962) eram toabă de carte. Citisem mult din dramaturgia română și universală. Dar habar n-aveam cum se face un spectacol și din câte necunoscute e alcătuit întregul care ține publicul cu răsuflarea tăiată. Totdeauna văzusem scena doar din sală.

La Teatrul de Comedie am descoperit vigoarea și fragilitatea actorului, arta regizorului de a-i sugera cine ar trebui să fie sub lumina reflectoarelor, fără a deslăși însă vreodată prin ce minune se naște emoția care reunește spectatorii. Și tot la Teatrul de Comedie am învățat ce înseamnă spiritul de echipă și m-am simțit mai puțin singur deși nici nu jucam, nici nu mă limitam să urmăresc spectacolul. Mă afluam, totodată, trup și suflet atât în sală cât și pe scenă.

A fost odată ca niciodată...